

HOREB

Butlletí URC

Fotografia: Catalunya Religió

DESTAQUEM

Què ha estat per a nosaltres viure la vida monàstica a Puiggraciós?

Pag. 2 | Gna, Griselda Cos

Acords obligatoris amb els instituts religiosos, delegacions diocesanes a Roma per a les visites ad limina

Pag. 8 | Secretaria Gral. del Sínode

Gemma Morató en el simposi de religioses de la UISG a Nemi (Itàlia)

Pàg. 36 | UISG

«Un repte fort per a la nostra comunitat»

Horeb 666
10 de setembre, 2026

URC

Unió de Religiosos de Catalunya

QUÈ HA ESTAT PER A NOSALTRES VIURE LA VIDA MONÀSTICA A PUIGGRACIÓS?

Fotografia: Catalunya Religió

Gna. Griselda Cos i Boada I Benedictina

Fou un repte fort per a la nostra comunitat quan se'ns va demanar de venir al Santuari de la Mare de Déu de Puiggraciós, situat en aquest espai tan rural i bell. Ho fou per a nosaltres, una comunitat de vida tan clàssicament monàstica i urbana, viscuda des de l'any 945 i tan visceralment arrelades com estàvem a Barcelona, ciutat amb la qual manteníem i hi mantenim llaços entranyables d'història, tot i haver-la viscut, sí, amb tants moments de guerres que havien fet encara més fort el nostre sentit de pertinença!

Les monges, però, que en aquell moment de l'any 1971 érem més de seixanta, vàrem acollir aquella estranya crida que l'Església ens feia, amb un llarg discerniment de reflexió i de pregària, compartint juntes cada setmana com hi respondríem.

Després de gairebé dos anys, la Mare Clara Palomares, filla de Vilassar de Mar, que era una dona forta, amb el suport de la Comunitat, tingué la valentia de donar una resposta positiva al cardenal Narcís Jubany que era qui ens ho havia demanat.

Cada monja va ser cridada a manifestar la seva disponibilitat a formar part de la petita comunitat que aniria a Puiggraciós. Setze monges ens prestàrem a anar a Puiggraciós, de les quals, tanmateix, només n'hi podríem anar sis. El discerniment el feu la Mare Abadessa, i va escollir les següents germanes: Montserrat Mercader,

que avui té cent dos anys i que fou nomenada Priora. Maria Rosa Ripoll, de Sant Just Desvern, que quan encara no hi portaven tres anys morí en un accident de moto, vehicle amb què ella desitjava resoldre com anar i venir de Puiggraciós a Barcelona i on calgués; la tercera fou la germana Justina Pi, dona senzilla i ferma en humanitat i sobretot en espiritualitat i entrega. La quarta fou la germana Rosa Julibert, que més tard assumí la responsabilitat de la comunitat i que sempre fou com una mare i germana entranyable per a tota la gent de la contrada i amics de Puiggraciós. Eella hi restà quaranta-set anys, la que més del primer grup de monges. La cinquena fou Maria Teresa Solà, que era tota ella un sí a tot allò que calgués i sempre, però al cap de pocs anys hagué de tornar a Barcelona a causa de la delicada salut dels seus pares. I la sisena fou la Maria Teresa Batallé, la cantora, pintora, i artista, gran amant dels camins i caminois dels Cingles. Al llarg dels cinquanta-tres anys hem viscut a Puiggraciós vint-i-una germanes de la Comunitat amb estades més o menys llargues.

Abans d'instal·lar-nos-hi totes, les monges recordem bé com hi anàrem a preparar el nou "monestir" amb tota cura però sobretot respectant la seva bella senzillesa. També recordem com els preveres que s'alternaven per pujar cada dia a dir la Missa ajudaven a posar vidres i a fer el que calgués, ja que el Santuari havia estat molt temps deshabitat.

Fou el dia 7 de setembre, Vigília de la Solemnitat de la Nativitat de la Mare de Déu, de l'any 1973, que tota la comunitat confiava a la Mare de Déu de Puiggraciós les nostres germanes. Es va celebrar una vetlla de pregària molt entranyable. La gent dels pobles més veïns que valoraven aquella nova presència hi assistiren també amb devoció.

Aviat les monges van veure que l'hàbit llarg i negre no s'adaptava a l'entorn de Puiggraciós i aviat adoptaren un hàbit texà més adequat per a l'entorn natural que havien vist en un recorregut monàstic que feren per Europa on visitaren diverses comunitats monàstiques d'àmbits també rurals.

Les dues germanes més joves van treure's el carnet de conduir i aquest gest fou per a totes un punt de novetat i d'alegria sempre que, amb èxit, tornaven de Barcelona sense grans dificultats. Perquè de dificultats en tenien quan descobrien, per exemple, que havien fet transgressions anant contra direcció, etc.

La litúrgia i la pregària no va deixar mai de ser el centre de la vida de la comunitat, i el moment important que es vivia al Santuari, sobretot els diumenges i festes. També la pregària fou sempre oberta a les persones que hi pujaven entre setmana. Els Aplecs i les grans festes de l'Any Litúrgic van anar recuperant la seva prioritat en la participació tant de les Parròquies com de la gent dels pobles que tenien un afecte especial a la Mare de Déu de Puiggraciós. També s'hi anaren introduint els

actes populars propis de cada poble, com els panets, les caramelles, els gegants i les sardanes.

Viure aquest estil popular, tradicional i viu dels pobles del Vallès Oriental, va suposar per a nosaltres, les monges, una gran novetat i una obertura que va anar marcant el nostre monacat de manera nova i també la nostra vida, tan marcada encara per l'estil de la nostra "clausura". Però anàrem assumint-ho amb força realisme i alegria.

Acollir els hostes aviat anà prenent també amb normalitat formes més senzilles. Per exemple, el costum monàstic de menjar en silenci, o fent lectura, o posant música aviat s'anà adaptant a les necessitats de les diverses persones que acollíem. Els hostes molt aviat foren invitats a participar també de la pregària de Completes, la darrera del dia, la qual sempre era precedida d'una bona estona de conversa i d'intercanvi molt enriquidor... que va anar acolorint no només el nostre viure monàstic, sinó també la nostra vida humana i fraterna i ens anava fent més pròximes, acollidores i obertes vers tota persona que venia a Puiggraciós, fossin quins fossin els motius pels quals venia.

Un dels esdeveniments importants fou el primer Romiatge a Montserrat, que fou inaugurat amb la col·locació de la majòlica de la Mare de Déu de Puiggraciós al Camí dels Degotalls. Aquell primer any hi participaren tretze pobles. Encara avui és un romiatge molt estimat. També fou molt important la celebració dels tres-cents anys del Santuari (2011), dins la qual un dia férem un pelegrinatge, des de Montmany, portant en andes la Mare de Déu i intercalant el camí amb cants, pregàries i lectures.

La festa gran del Santuari, la Nativitat de la Mare de Déu, el 8 de setembre, sempre ha estat celebrada amb la Vetlla de pregària a la vigília, on participaven joves i gent dels pobles i al final, a la plaça, compartíem la coca que havíem fet les monges per al final de la celebració.

Amb molta alegria es preparà també la celebració dels cinquanta anys de la presència de les monges al Santuari. El 2023 fou tot un any ple d'actes culturals i festius.

La nostra Comunitat monàstica ha anat seguint a Puiggraciós acompanyada i guiada per diferents germanes abadesses que han desitjat mantenir sempre una presència viva de pregària, germanor i acollida. Després de la Mare Clara Palomares, seguí la Mare Maria Lourdes Solé, la Mare Gertrudis Nin, la Mare Esperança Atarés i la Mare Roser Caminal actualment la nostra priora-administradora.

La nostra presència inicial de sis germanes, s'ha anat adaptant a la realitat de la comunitat de Barcelona variant el número segons les possibilitats. Voldria

anomenar, a part de les sis primeres, els noms de les germanes que han viscut un temps més o menys llarg ben dedicades al Santuari. Són les germanes Elionor Cabré, Francesca Bosch, Lluïsa Juan, Rosa Farriol, Roser Buscà, Griselda Cos, Mercè Pinuaga, Montserrat Raméntol, Maria Assumpta Maymó i Maria Lourdes Solé. Els últims sis anys les germanes Roser Caminal i la germana Maria Teresa Botey amb petites estades també de les germanes Rosa María de la Parra i d'Isabel Vivancos. Sempre amb el suport de tota la comunitat.

La vida del Santuari va estar sostinguda també pel Consell de Puiggraciós (amb membres de les diferents parròquies) quan el Santuari era la seu de l'arxiprestat de Puiggraciós. Aquest Consell es transformà amb el Grup Enllaç, que continuà donant suport i impulsant la vida espiritual i cultural. En la darrera etapa, s'hi afegiren els grups del Pot Petit, el Tast comunitari i la Comunitat Jitsi (que cada dijous es troben per pregar en línia). El desig de mantenir viu el Santuari i el seu entorn per part dels laics ha donat lloc a la creació de l'Associació d'Amics de Puiggraciós que aglutina els grups existents i altres persones que estimen el Santuari.

La nostra presència a Puiggraciós s'ha anat adaptant, però no s'ha reduït pas ni l'acolliment ni les celebracions culturals i espirituals. Gràcies a molts de vosaltres s'hi ha mantingut una gran animació d'actes amb què Puiggraciós ha continuat esdevenint un espai sagrat de fe, de festa, de país i de germanor amb una important participació viva i activa.

Mantenir la litúrgia, l'acolliment i la cultura popular vives i plenes de sentit ha estat un goig que sempre hem desitjat.

Jo, redactora d'aquestes ratlles, no puc pas tancar-les sense fer memòria de molts noms i famílies que ja mai podré arrencar del meu cor, com per exemple, els nostres veïns més pròxims: la Pepeta, la Concepció de Can Panxarossa, la Montserrat i el Manel de Can Tumeu, al cel siguin. El Lluís i el Ferran Cirera; les famílies de Can Sous i de Can Saló: en Lluç, Montserrat, Josep i fills. En Pep Salsetes i la Rosa Maria; la Carme Puig, el Martí Maragall i la seva mare Montserrat.

Les famílies de Can Quintana, del Pollancre, del Mestret, de Can Draper i del Bertí. Les estimades famílies Nualart, Galobart, Relats, Turull i la família Ribas, que ens acolliren a casa seva el dia del foc a Puiggraciós. I també molt especialment la família de la impremta Gráficas Harris de les Franqueses del Vallès que, entre altres coses, gratuïtament imprimiren molt temps les postals i estampes de la Mare de Déu de Puiggraciós.

Els amics Jaume Dantí i Rosa, Toni Ferrer i Dolors, Miquel Rocabruna, Montserrat Ponsa, Montserrat Palau i l'Enric. El Ramon i la Gemma amb la Júlia i el Biel, l'Eduard i la Maruja, el Felipe i la Montserrat, el Joan i la Dolors de La Masia. La Dolors Espargaró i el Jordi, els seus fills i tots els infants d'acollida que han passat per casa

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	---

seva. El Lluís i la Mercè Chacón i en Víctor Rodríguez. Sobretot també, als preveres que ens van venir a celebrar diàriament l'Eucaristia i als qui al llarg d'aquests cinquanta-tres anys han animat i compartit la fe amb nosaltres.

I tants i tants altres noms que em dol no poder dir ja, però que portaré sempre ben entranyablement al cor.

Sí, un dia, les monges del Monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona vam venir a ser pedres vives del Santuari de Puiggraciós i avui desitgem que segueixi sempre ben viu, però a nosaltres, avui, ens ha arribat el moment de dir “amb llàgrimes als ulls”: ADÉU i GRÀCIES PER TOT EL QUE HI HEM REBUT I VISCUT!

QUE NO ES TRENQUI EL “FIL D’OR” DE PUIGGRACIÓS

CATALUNYA RELIGIÓ | 8 de setembre, 2026

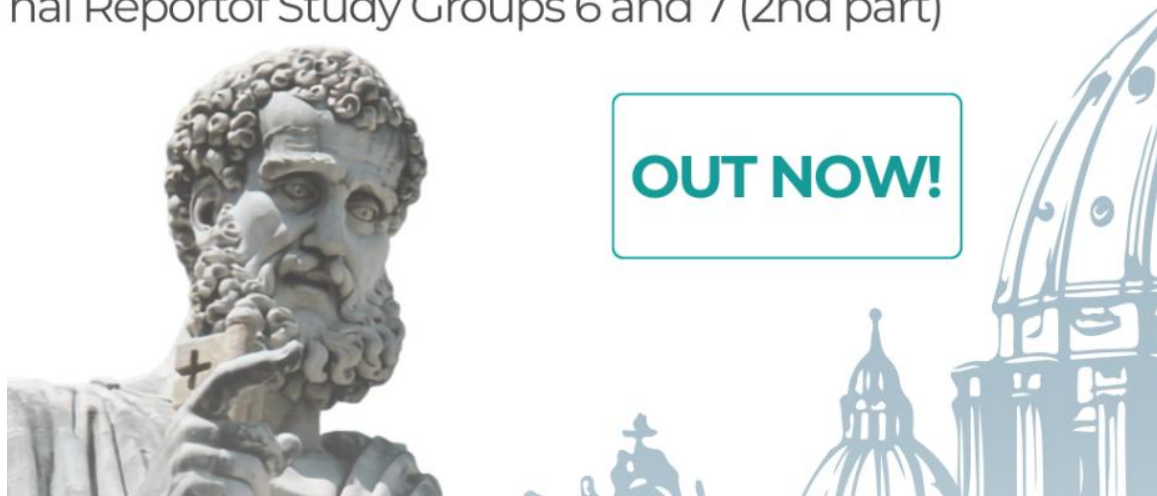
*La presència de les monges benedictines al santuari de Puiggraciós durant més de mig segle ha estat una història que ha generat una mena de fil d'or col·lectiu. Aquest dilluns al vespre, desenes de persones les han acompanyat en el seu [comiat](#) com a responsables del Santuari. Les monges del Monestir de Sant Pere de les Puel·les de Barcelona van reobrir aquest santuari del Vallès i ara marxen. Però la priora administradora de la comunitat, **Roser Caminal**, va deixar un missatge de continuïtat, no de punt final. Elles van iniciar un recorregut d'obertura i acollida al santuari que esperen que continuï obert...*

[Continua llegint](#)

ACORDS OBLIGATORIS AMB ELS INSTITUTS RELIGIOSOS, DELEGACIONS DIOCESANES A ROMA PER A LES VISITES AD LIMINA: LES PROPOSTES DEL GRUP D'ESTUDI 6

THE AD LIMINA VISITS & BISHOPS, CONSECRATED LIFE, AND ECCLESIAL ASSOCIATIONS

Final Report of Study Groups 6 and 7 (2nd part)

SECRETARIA GENERAL DEL SÍNODE | 8 de setembre, 2026

Criteris compartits per al discerniment de nous instituts, un delegat per a la vida consagrada a cada diòcesi, acords que abastin formació, paritat de gènere, remuneracions i gestió patrimonial. I una Visita ad limina preparada amb tota l'Església local, viscuda com un «intercanvi de dons», en un diàleg «no unidireccional» i sotmesa a una avaluació independent.

La Secretaria General del Sínode publica avui l'Informe final del Grup d'Estudi n. 6 sobre La revisió, en perspectiva sinodal i missionera, dels documents sobre les relacions entre Bisbes, vida consagrada, agregacions eclesials i la segona part — sobre les *Visites ad limina* — de l'Informe final del Grup d'Estudi n.7 sobre alguns aspectes de la figura i del ministeri del Bisbe (en particular: els criteris de selecció dels candidats a l'episcopat, la funció judicial del Bisbe, la naturalesa i el desenvolupament de les *visites ad limina apostolorum*) en una perspectiva sinodal missionera. La primera part va ser publicada el passat 5 de maig.

El Papa Lleó XIV ha disposat que els Informes finals es facin públics per a compartir amb tot el Poble de Déu els fruits de la reflexió i del discerniment que s'han realitzat,

concretant una de les característiques essencials de l'Església sinodal: la transparència i rendició de comptes (cf. Document final, n. 97). Els dos textos **recopilen les propostes lliurades** al Sant Pare en concloure els respectius treballs. **No es tracta de decisions ja preses**, sinó d'indicacions que els Dicasteris competents i la Secretaria General del Sínode convertiran en propostes operatives per a presentar-les al Sant Pare (cf. Nota de la Secretaria General del Sínode, 3 de març de 2026).

«Aquests dos Informes semblen parlar de coses diferents, però diuen el mateix: no hi ha missió sense una conversió de les relacions. Entre un bisbe i les comunitats religioses, entre un bisbe i la porció del poble de Déu que se li ha encomanat, entre una Església local, les Esglésies d'un mateix territori i el Bisbe de Roma, regeix el mateix principi: s'escolta, es rendeix comptes, s'intercanvien dons. Tots dos textos posen en el centre el que el Sínode ha anomenat la *corresponsabilitat diferenciada*», diu el Cardenal Mario Grech, Secretari General del Sínode.

L'Informe final del Grup d'Estudi n.6

L'Informe final del Grup d'Estudi n. 6 es va elaborar «per a oferir al Sant Pare una contribució pràctica» sobre la urgència de promoure una «conversió relacional» entre bisbes, vida consagrada i agregacions eclesials –associacions de fidels, moviments eclesials, noves comunitats. Es tracta de superar enfocaments funcionals o merament jeràrquics per a arribar a relacions basades en la confiança, l'escolta recíproca i el generós intercanvi de dons. Això comporta un esforç concret de transformació interior — de cor i actitud — i estructural — dels llenguatges, mètodes i espais de trobada.

El Grup, que es va reunir entre abril de 2024 i febrer de 2026, i es va organitzar en tres subgrups temàtics, va treballar a partir de l'escolta directa: qüestionaris i entrevistes a bisbes, persones consagrades i moderadors d'agregacions. Els resultats van ser comparats i reelaborats progressivament fins a aconseguir la síntesi final orientada a la pràctica.

Les propostes s'estructuren entorn de tres àmbits: les relacions entre bisbes i vida consagrada; la col·laboració entre conferències episcopals i conferències dels superiors majors; les relacions entre agregacions eclesials i lglésias locals.

En el primer àmbit, el Grup proposa elaborar criteris teològic-jurídics de discerniment per a l'aprovació de nous instituts, societats de vida apostòlica i formes emergents; el nomenament, a cada diòcesi, d'un delegat o vicari per a la vida consagrada, amb trobades anuals entre bisbes, persones consagrades i conferències de superiors majors; un acompanyament sinodal durant les transicions més delicades per les que travessen molts instituts — el declivi de les vocacions, la supressió de comunitats, la destinació dels béns — a través de visites

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	---

personalitzades, espais de diàleg i suport espiritual. **L'Informe també demana acords obligatoris** entre diòcesis i instituts — que regulin la missió, la formació, la paritat de gènere, les remuneracions i la gestió patrimonial — acompanyats per comitès de conciliació, dates límit i indicadors de rendició de comptes.

Quant a la col·laboració entre conferències episcopals i conferències dels superiors majors, l'Informe suggereix abans de res que les *Visites ad limina* es preparin de manera conjunta, perquè el diàleg amb la Seu Apostòlica reflecteixi tota la realitat eclesial d'un territori donat. També proposa espais de fraternitat, com a retirs i jubileus, i trobades anuals de les secretaries generals per a afavorir el coneixement recíproc; una formació conjunta — amb mòduls sobre la sinodalitat, la eclesiologia i el lideratge — que es realitzi conjuntament en els seminaris, noviciats i centres de formació; iniciatives anuals multidisciplinàries al servei de les perifèries. A nivell de les estructures, l'Informe indica protocols clars sobre la col·laboració pastoral i els recursos disponibles, la presència de delegats religiosos en les conferències episcopals i la representació plena de les persones consagrades i dels laics en els organismes de presa de decisions.

20 JOVES SALESIANS INICIEN LA SEVA ETAPA AL NOVICIAT

SALESIANS | 8 de setembre, 2026

L'etapa del noviciat salesià compta des d'aquest mes de setembre amb 20 joves nous disposats a aprofundir en la seva vocació. Entre aquest grup de nous novicis hi ha **Juan Luis Peso i Rogelio Fenoll**, tots dos pertanyents a la [Inspecció Maria Auxiliadora \(SMX\)](#).

Durant la celebració d'inici, celebrada a El Colle la jornada del 6 de setembre, el Conseller Regional, **Juan Carlos Pérez Godoy**, va donar suport als joves amb diversos germans de la província. Va destacar la presència i l'acompanyament de **José Miguel Núñez, Rafa Cazorla i Manuel Hurtado**, que, juntament amb Juan Carlos, van voler ser presents en aquest pas fonamental.

Deixar enrere l'home vell

En la seva intervenció, el Conseller Regional va oferir una profunda reflexió basant-se en el passatge evangèlic del cec Bartimeu (Mc 10,46-52). Va recordar com aquest personatge llança el seu mantell per acostar-se al Senyor, una imatge que va utilitzar per insistir en la necessitat vital de deixar l'home vell enrere.

Així mateix, Pérez Godoy va fer referència a l'Encíclica Magnifica Humanites i va evocar les paraules que el Papa Lleó va pronunciar a la plaça de Lima durant la

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	---

visita a Espanya, subratllant la importància de ser «veritablement humans». En aquest sentit, va destacar que «ésser humans significa que ens hem de conèixer bé, ser veritables homes amb tot el que això significa; aquesta és la millor manera de ser bons cristians i bons salesians».

Després de l'emotiva celebració, la jornada va acabar amb un temps de convivència fraternal i un refrigeri compartit entre tots els assistents.

Natura i objectius daquesta etapa formativa

Tal com recull l'article 110 de les Constitucions Salesianes, el noviciat ofereix al candidat la possibilitat d'iniciar una experiència religiosa autèntica. En aquest entorn, la comunitat esdevé un model de vida sustentat en la fe i alimentat per la pregària. Valors com ara la senzillesa evangèlica, l'alegria, l'amistat i el respecte mutu són essencials per crear el clima de confiança i docilitat necessari en aquesta etapa.

El noviciat té una durada de dotze mesos, segons la norma de dret. Comença en el moment que el candidat, després de ser admès per l'inspector, ingressa a la casa de noviciat erigida canònicament.

A partir d'aquell moment, els joves queden sota la guia espiritual del mestre de novicis. La seva tasca serà coordinar i animar el procés, ajudant cada candidat a:

- *Estudiar a fons les motivacions de la vostra opció.*
- *Comprovar la seva idoneïtat per a la vocació salesiana.*
- *Orientar-se cap a la donació completa de si mateix a Déu per al servei dels joves, seguint l'esperit de Don Bosco.*

Es presenta un any intens de formació i discerniment abans de la seva primera professió religiosa. Per a aquests joves espanyols, el repte és clar: fer aquest pas significa «començar un camí, un projecte de Déu a l'estil de Don Bosco per anunciar l'Evangeli als joves... i és fer un pas endavant en les seves vides com a cristians sent fidels a la voluntat que Déu vol sobre ells» .

LA COMUNITAT DE MONTSERRAT CELEBRA LA SOLEMNITAT DEL NAIXEMENT DE LA MARE DE DÉU

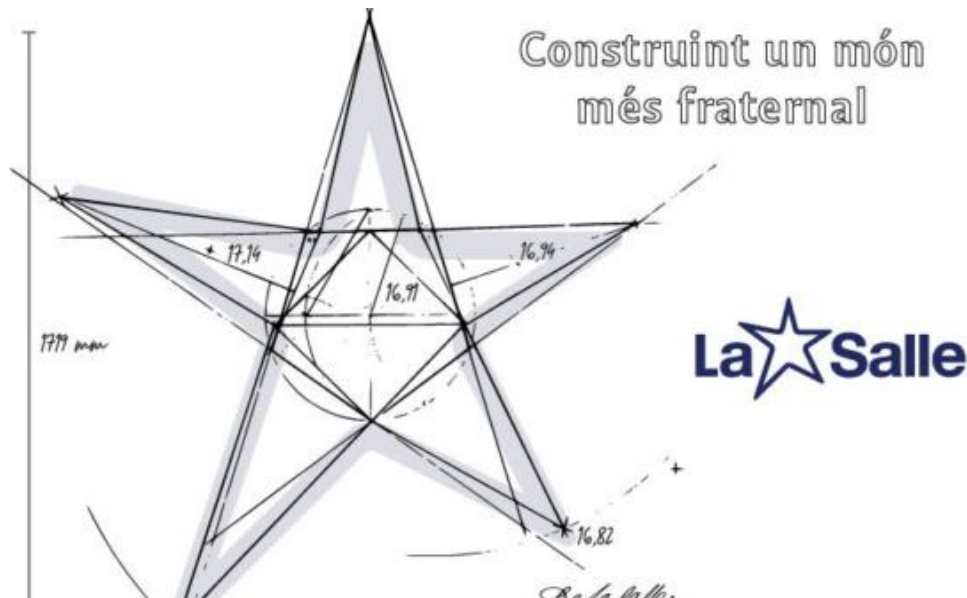
ABADIA MONTSERRAT | 8 de setembre, 2026

En el dia d'avui celebrem la Solemnitat de la Nativitat de la Mare de Déu, una de les festivitats marianes més arrelades dins el calendari litúrgic, en què recordem el naixement de Maria com a signe d'esperança, llum i renovació per a tota la comunitat.

La figura de la Verge Maria manté un paper central com a símbol d'humilitat, acollida i compromís amb els altres, de manera que en la seva festivitat, ens convida a reflexionar sobre valors universals com la solidaritat, el respecte i la importància de mantenir vius els vincles de la comunitat.

És la diada de les *marededeus trobades*: imatges de la Mare de Déu que, segons diverses tradicions, foren trobades de manera extraordinària. Era la festa tradicional de Montserrat, en què la llegenda parla de la trobada de la imatge a la Santa Cova, fins que el 1914 s'instituí al 27 d'abril.

LA SALLE – URL EVOLUCIONA LA SEVA IDENTITAT DE MARCA PER EXPRESSAR QUI ÉS AVUI I CAP A ON VOL ANAR

LA SALLE URL | 7 de setembre, 2026

L'evolució reforça el posicionament del centre universitari en el territori de la innovació i convida a explorar, qüestionar i crear un futur amb propòsit

La Salle – Universitat Ramon Llull presenta la seva **renovada identitat de marca, que expressa l'evolució del projecte universitari i reforça la seva projecció de futur**. Amb més de 120 anys de trajectòria universitària a Barcelona i des de les arrels d'una missió educativa global amb més de 300 anys d'història, La Salle – Universitat Ramon Llull recull a través d'aquesta evolució l'essència i els valors de La Salle i els connecta amb una proposta que **situa la innovació en el centre** i entén la universitat com un espai per explorar, qüestionar i liderar la construcció d'un futur amb propòsit.

La transdisciplinarietat, el future-proof learning i l'humanisme tecnològic són els tres pilars que articulen aquesta nova mirada i defineixen un ecosistema universitari orientat a preparar persones capaces d'anticipar els canvis i de contribuir a transformar la societat. Aquesta evolució de la identitat de marca, que s'emmarca en el desplegament del [Pla Estratègic 2025-29 de La Salle-URL](#), neix de la voluntat de qüestionar els límits i de la convicció que les universitats han de formar persones capaces d'afrontar i d'ajudar a resoldre els reptes actuals i els del futur.

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	--------------	---

De la consolidació a un nou salt d'escala

El centre universitari, membre fundador de la Universitat Ramon Llull, va tancar el curs 2025-2026 en un moment de maduresa i creixement, **amb més de 9.000 estudiants, un 37 % dels quals internacionals de 120 nacionalitats**. Després d'una etapa marcada per la consolidació de la institució, la internacionalització i el desenvolupament del seu ecosistema acadèmic, de recerca i de transferència de coneixement, **La Salle-URL inicia un nou cicle per fer un salt d'escala i reforçar el seu impacte en la societat**. L'evolució de la identitat de marca acompanya aquest nou cicle i dona forma a la manera com el campus expressa el que és avui i tot allò que vol arribar a ser.

“La imatge es renova, però la nostra essència perdura. La identitat renovada expressa també l'evolució del nostre model educatiu i de la manera com ens mostrem al món, sempre des de la fidelitat als valors i a la nostra missió fundacional, que són la base d'aquesta nova etapa. La fe, la fraternitat i l'esperit de servei ens uneixen a totes les obres educatives de La Salle al món i ens permeten articular la nostra proposta de valor com a universitat internacional compromesa amb el desenvolupament territorial, econòmic i social del nostre entorn”, explica Josep M. Santos, director general de La Salle-URL i president de la International Association of La Salle Universities (IALU).

What if?, una nova manera d'expressar La Salle – Universitat Ramon Llull

La renovada identitat de marca de La Salle-URL incorpora un *claim* que vertebrava l'esperit de tota la proposta, *What if?*, una pregunta que convida a explorar, a qüestionar i a crear, a cercar noves possibilitats, a anar més enllà dels límits per generar un impacte positiu. **El nou posicionament reivindica el valor de les preguntes com a motor de la curiositat, del pensament crític i de la innovació.** “Volem desafiar el nostre alumnat i tota la nostra comunitat a somiar en gran. Creiem que cada persona té un potencial únic i la nostra missió és impulsar-lo en qualsevol disciplina i àmbit”, explica Maria Pilar Torné, directora de Creixement i Projecció.

D'aquesta manera, l'evolució de la identitat de marca es concreta en **un nou sistema visual que connecta les arrels lassal·lianes amb la projecció de futur** i reforça l'adaptació de la marca als nous entorns i formats. El nou logotip parteix del nom de La Salle i incorpora tres 'L' inspirades en els cabirons trencats de l'escut familiar de Sant Joan Baptista de La Salle, un símbol d'unitat que remet als orígens de la institució. Alhora, les dues 'A', alineades en forma de fletxa ascendent, expressen moviment i projecció de futur. “És un logotip que reforça que som catalitzadors i la importància de romandre junts, que ens vincula amb el que som i ens acompanya cap al que volem arribar a ser”, explica Maria Pilar Torné.

El sistema incorpora també **un nou blau corporatiu, vinculat a Barcelona i a La Salle, i una tipografia pròpia**, creada específicament en el marc d'aquesta evolució i pensada per aportar consistència i per adaptar la marca als formats digitals. En conjunt, els nous elements construeixen una expressió més contemporània, dinàmica i flexible, coherent amb una institució que obre camí, impulsa la innovació i afronta el futur amb ambició. La identitat renovada es desplegarà progressivament durant el curs 2026-2027 en els diferents canals, espais i suports.

Un campus universitari més humà, connectat i agèntic

Els tres pilars que orienten aquesta evolució es fan tangibles en el model universitari de La Salle-URL. La connexió entre disciplines s'evidencia en el dia a dia del campus, on conviuen àmbits com l'enginyeria, l'arquitectura, el management, la filosofia, les humanitats, les arts digitals i l'animació, amb projectes compartits entre l'alumnat, el professorat i els investigadors. Aquesta mirada s'amplifica a una xarxa global molt extensa, que inclou més de 200 universitats *partner*.

D'altra banda, **l'aprenentatge orientat al futur es concreta en una formació basada en l'experiència**, amb metodologies actives, projectes reals i un model educatiu propi que promou l'aprenentatge cooperatiu i transdisciplinari. Aquest model connecta l'alumnat amb els reptes de l'entorn professional i empresarial, a través d'una xarxa de més d'un miler d'empreses, associacions i entitats socials, tot fomentant competències que permeten continuar aprenent, adaptar-se i prendre decisions en contextos canviants.

L'humanisme tecnològic completa aquesta mirada situant la tecnologia i la innovació sempre al servei de les persones i del bé comú. La Salle-URL integra el desenvolupament tecnològic amb el pensament crític, l'ètica i el compromís social, tant en la formació com en la recerca, i avança cap a un model d'universitat agèntica en què la intel·ligència artificial amplia les capacitats de les persones sense substituir-ne el criteri, la responsabilitat ni la relació educativa. Aquesta visió es concreta en espais com l'Interactive Arts & Science Laboratory (IASlab), un laboratori de recerca de més de 3.000 m², i en l'estudi de la IA des d'una perspectiva transversal.

A través d'aquests tres pilars, **La Salle-URL reforça un model d'educació integral que prepara l'alumnat per afrontar els reptes del futur amb coneixement, criteri i capacitat transformadora.** "Estem compromesos amb la innovació contínua i amb una formació universitària en què els estudiants no només s'adaptin als canvis, sinó que contribueixin a crear-los. Des de la tecnologia, la recerca aplicada, les nostres metodologies pròpies i el pensament crític, volem formar professionals capaços d'afrontar el futur amb criteri i contribuir al desenvolupament d'una societat més justa i sostenible", conclou Rosa M. Alsina, provost de La Salle-URL.

ROSER CAMINAL, BENEDICTINA: “TOT ALLÒ QUE HEM SEMBRAT A PUIGGRACIÓS CONTINUARÀ DONANT FRUIT”

CATALUNYA CRISTIANA | 7 de setembre, 2026

Aquest dilluns a la tarda, el [santuari de Puiggraciós acomiadarà les monges benedictines amb la tradicional Vetlla de la Mare de Déu](#). Poques hores abans de posar punt final a aquests 53 anys d'acollida, pregària i servei, *Catalunya Cristiana* ha parlat amb la germana Roser Caminal, priora del monestir de Sant Pere de les Puel·les. Com ha explicat, la comunitat viu aquest moment “com una gran acció de gràcies”, després de cinc dècades a Puiggraciós que han estat per a les benedictines “un regal d'experiència, simplicitat, acollida i sinodalitat”.

[Continua llegint aquí](#)

LES DOMINIQUES DE L'ANUNCIATA DE LA PENÚLTIMA GENERACIÓ ES REUNEIXEN

DOMINIQUES DE L'ANUNCIATA | 7 de setembre, 2026

Del **4 al 6 de setembre**, a **Pineda de Mar**, les germanes de la penúltima generació de la Província que actualment som a Espanya hem viscut uns dies de trobada, convivència i formació permanent.

Han estat jornades per gaudir de la companyia, conversar, compartir la vida i enfortir els vincles de fraternitat. Al mateix temps, hem tingut espais de treball i formació, aprofundint en eines i recursos que ens ajuden en la nostra missió i en les tasques tecnològiques, pastorals i vocacionals. També hem avançat en una tasca que ens correspon com a Província: la preparació del Recés Vocacional del mes de novembre, que ja hem deixat elaborat i a punt per compartir amb l'equip general.

I, com no podia faltar, també hi ha hagut temps per al recreo i la diversió: jocs, ball, rialles i, com no, una bona estona de platja. Moments senzills que també ens ajuden a celebrar el do de la fraternitat. Agraïm a la Província haver inclòs aquesta trobada en el calendari; a les nostres comunitats, per facilitar-nos aquests dies i fer possible la participació de les germanes; i a FEDAC, per acollir-nos i deixar-nos la casa de Pineda de Mar.

Han estat uns dies per aturar-nos, compartir, formar-nos, treballar juntes i renovar la il·lusió de caminar en comunitat i al servei de la missió.

FESTA DE SANTA TERESA DE CALCUTA

BISBAT TERRASSA | 7 de setembre, 2026

Dissabte 5 setembre al matí el bisbe Salvador va presidir la Missa a la parròquia del Santíssim Salvador Sabadell amb motiu de la festa de Santa Teresa de Calcuta.

Va participar un gran nombre de feligresos, entre ells la Comunitat de Missioneres de la Caritat, fundada a Sabadell per la mateixa Teresa de Calcuta, després d'una visita que va fer a Sabadell ara fa just 40 anys, i les Germanetes dels Ancians Desamparats. Concelebren diversos preveres.

DOS CAMINS, UN MATEIX «SÍ» AL SENYOR

MERCEDARIS | 4 de setembre, 2026

El 3 de setembre encara romanien vius el ressò de les celebracions del dia 31: la bullícia, els dos mil ciris encesos, les vuit misses i les flors que van engalanar el presbiteri. Però la família mercedària tornava a reunir-se per a viure una jornada especialment significativa: dos joves, **Felipe Aguilar Bermúdez** i **Moisés Alexander Brandt Rojas**, feien un nou pas en el seu camí vocacional. Felipe començava el noviciat i rebia l'hàbit de l'Orde; Moisés, al cap d'un any de **noviciat**, realitzava la seva **primera professió religiosa**.

La celebració va estar marcada per l'alegria, l'oració i l'acció de gràcies. A la llum de la Paraula -«Abans de formar-te en el ventre, et vaig triar» i «Romaneu en el meu amor»-, el pare Provincial, Fra Vicente Zamora, va convidar a tots dos a viure la seva vocació amb confiança, sense por i deixar-se acompanyar. A Felipe li va recordar que el noviciat és un **temps per a aprendre, destriar i créixer** en l'oració, la fraternitat i el coneixement de Crist, de la Mare de Déu de la Mercè i de sant Pere Nolasc. A Moisés li va animar a **cuidar la pau** que ha descobert durant aquest primer any i a **viure els seus vots** com un lliurament concret a Déu i al servei dels qui sofreixen.

Un dels moments centrals va arribar amb la imposició de l'hàbit a Felipe. Després d'expressar el seu desig d'experimentar la vida religiosa, va rebre la túnica i l'escapulari de mans de la comunitat, quedant confiat a l'acompanyament del seu mestre. Poc després, Moisés es va acostar a l'altar amb una resposta senzilla i rotunda: «Aquí estic, Senyor, tu m'has cridat». Davant la comunitat va prometre viure la castedat, la pobresa, l'obediència i el **quart vot mercedari**, compromentent la seva

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	---

vida a imitació de Crist Redentor per a socórrer als captius i afligits. La signatura de la professió i les abraçades dels germans van expressar l'acolliment i l'alegria de tota la **família mercedària**.

L'**Eucaristia** es va convertir així en una veritable acció de gràcies per la vocació rebuda i per aquests dos camins que comencen i continuen. En finalitzar, Moisès va compartir el seu profund **agraïment** a Déu, als seus formadors, comunitats, companys i, de manera especial, a la seva família i a la seva terra natal, Veneçuela. Amb unes setanta persones presents, entre religiosos, religioses i laics, la jornada va concloure amb la benedicció solemne, el cant a la **Mare de Déu de la Mercè** i una trobada fraterna en el claustre.

Dos moments diferents d'un mateix camí van quedar units en una certesa: Déu crida, acompanya i demana cada dia una nova resposta d'amor.

NOU CENTRE DE FORMACIÓ PROFESSIONAL D'ESCOLA PIA AL PONT DE SUERT

ESCOLA PIA | 4 de setembre, 2026

Escola Pia de Catalunya posa en marxa al Pont de Suert un nou centre de Formació Professional, que inicialment desenvoluparà formacions en els àmbits esportiu i sociocultural.

Escola Pia torna a tenir presència a l'Alta Ribagorça. El mes de juliol va arribar la Resolució oficial del Servei d'Ocupació de Catalunya (SOC) que autoritzava la posada en marxa de l'Escola Pia del Pont de Suert com a centre formador per realitzar formació professional per a l'ocupació.

Inicialment, aquesta autorització contempla dues formacions en l'àmbit esportiu i una formació de l'àmbit dels serveis socioculturals.

Les formacions de temàtica esportiva són un Certificat de Professionalitat de Guia de Barrancs Secs o Aquàtics i un altre de Socorrisme en instal·lacions aquàtiques. Aquestes propostes es desenvoluparan conjuntament amb [l'empresa Roc-Roi](#), especialitzada en activitats i formacions esportives.

Donar resposta a les necessitats del territori

La formació de l'àmbit dels serveis socioculturals, corresponent al Certificat de professionalitat d'Atenció Sociosanitària a persones dependents en institucions socials, es desenvoluparà de la mà del [Consell Comarcal de l'Alta Ribagorça](#) i [l'Ajuntament de Pont de Suert](#). El seu objectiu és donar resposta a les

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	--

necessitats de les residències del territori, que actualment pateixen una manca de professionals.

L'inici de les formacions es troba subjecte a ara les convocatòries del SOC. La intenció del projecte és anar creixent amb les formacions tant a nivell esportiu, que és la naturalesa de l'escola, com en qualsevol altre àmbit que la comarca necessiti. La voluntat és, doncs, arrelar el jovent al territori, oferir-los oportunitats formatives i evitar que hagin de marxar fora.

De Roma a l'Alta Ribagorça

Els orígens del projecte es remunten al 2025 i ens traslladen a Roma. Allà, la Cúria General de l'orde donava via lliure a l'establiment d'una nova casa de la província de Catalunya, en aquest cas al Pont de Suert. Tot i que la institució ja havia tingut presència a la capital de l'Alta Ribagorça temps enrere, formalment, l'Escola Pia del Pont de Suert naixia aleshores, beneïda, també, pel bisbat de Lleida.

GERMANES CAPUTXINES DE LA MARE DE EL DIVÍ PASTOR: TROBADA DE FORMACIÓ A PALLEJÀ

CAPUTXINES DE LA MARE DEL DIVÍ PASTOR | 3 de setembre, 2026

Del 2 al 7 d'agost vam ser convocades a Pallejà per dur a terme la Trobada de Formació sobre "Les relacions interpersonals en el marc de l'obediència", amb el lema: "Humilment obedients a l'Amor".

Hi érem presents 33 germanes de les diferents comunitats d'Espanya, alegres i agraïdes de poder retrobar-nos, disposades a participar amb ànim en aquesta formació i a compartir la fe en l'Eucaristia diària i en els diferents moments de pregària.

Diumenge, 2 d'agost: festa de la Mare de Déu dels Àngels

Ens vam trobar cap a les 19.00 h i, al capvespre, vam tenir una vetlla dedicada a la nostra Mare. Amb una petita espelma encesa, ens vam reunir a la plaça i vam sortir en processó cap a la imatge de la Mare del Diví Pastor, on també hi havia disposat el quadre de l'Anunciació, el fresc original del qual es troba a la Porciúncula.

Tenint el cel per sostre, il·luminades per les espelmes col·locades davant l'altar de Maria i disposades a honorar-la, ens vam endinsar en la pregària, unides a Francesc d'Assís, que contemplava en la Mare allò que ell tant desitjava: esdevenir casa de Déu.

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	---

Per això, vam contemplar el cor de Maria: silenciós, pobre, obedient, caritatiu i missioner. Finalment, vam recitar juntes la pregària de sant Francesc a Maria: “Salve, Senyora, santa Reina”.

I així, convençudes que el cor de Maria sosté la nostra fidelitat a Déu i la nostra esperança, vam acabar aquesta nit amb gran agraïment i alegria.

Dilluns, 3 d'agost

Estàvem expectants. La presentació de la formació va ser un diàleg entre les germanes del Consell General. Primer, es va emmarcar tot el programa d'aquests dies en el tema: “Les relacions interpersonals en el marc de l'obediència”. A continuació, ens van presentar el logotip, l'himne i el lema: “Humilment obedients a l'Amor”.

Vam rebre el material, els horaris i, després d'una pausa, vam començar la pregària inicial: “Fiat”, amb textos centrats en el sí de Maria, meditant el seu “faci's” i contemplant-la obedient al llarg de tota la seva vida.

Vam culminar amb una ofrena espiritual, dipositant unes petites flors als peus de la imatge de Maria. L'ambientació es va anar realitzant entre totes, a poc a poc, mentre meditaven l'amor a Maria que van tenir sant Francesc, santa Clara, el Beat Josep Tous i la Mare Remedio Palos.

Després de l'Eucaristia i del dinar, a la tarda, la Gna. Mariola López, rsc, va fer la seva exposició per videoconferència: “Dones vora el pou”. La seva ponència ens va ajudar a sentir-nos també dones vora el pou, en diàleg amb Jesús, que ens ofereix un espai de confiança i d'amor. Van ser moments per entrar en el propi “pou” i, finalment, vam compartir de dues en dues la nostra experiència.

Dimarts, 4 d'agost

La nostra primera trobada a la sala va ser una breu pregària sobre la vida oculta de Jesús, en la qual Lluc ens diu: “I vivia sotmès a ells”. Això ens parla de l'entrega en la vida quotidiana i senzilla de cada dia: una interpel·lació a viure en silenci i obediència com Jesús.

Tot seguit, vam escoltar la segona ponència de la Gna. Mariola amb el tema: “La Ruah i les estacions de la vida”. Ens vam deixar interpel·lar per situar-nos en les estacions en què cadascuna ens trobem. Després de meditar, vam compartir les nostres aportacions en el gran grup, mitjançant una imatge de l'estació en què ens trobem. Quin moment tan bonic de lloança a Déu i de deixar-nos conèixer!

A la tarda, vam escoltar la tercera ponència de la Gna. Mariola: “La casa de Betània”. Vam aprofundir en la relació entre els germans d'aquesta llar: un desafiament a

créixer en la unitat per servir millor el Mestre. Jesús va arribar a Betània com “el necessitat”: a descansar, a conversar, a compartir l'amistat, a deixar-se estimar.

Després de la reflexió personal sobre les diferents escenes de Jesús amb Maria, Marta i Llàtzer, vam anar a berenar a l'aire lliure. Cada comunitat es va reunir en una taula ben preparada per dialogar sobre allò que el Senyor ens havia inspirat. Va ser un dels molts moments d'expansió i d'enriquiment mutu.

Dimecres, 5 d'agost

En la pregària del matí vam aprofundir en l'obediència que suposa l'escolta i la renúncia als propis gustos i preferències, tot des de la creu de Jesús, expressió del seu amor fins a l'extrem. Es va lliurar una petita creu a cada germana i, a l'etiqueta, cadascuna hi havia d'escriure el seu nom com a expressió d'acollida.

Tot seguit, vam tenir la ponència presencial de fra Eduard Rey, ofmcap, sobre l'obediència en Francesc i Clara d'Assís: una obediència des de l'autenticitat. Cadascuna tenim dons per posar al servei, però, al mateix temps, som petites, vulnerables, i no podem trobar soles el voler de Déu sense l'ajuda dels germans. Així mateix, la comunitat ens ofereix un marc d'obediència, amb les seves estructures i vincles, que són necessaris per romandre fidels.

A la tarda, les Gnes. Margarita Bravo i Aura María Treminio ens van fer una presentació sobre l'obediència en el Pare Tous i en la Mare Remedio. En la reflexió personal vam poder aprofundir en com ells van buscar i trobar la voluntat de Déu a través de la pregària, l'acompanyament, les mediacions humanes i una profunda humilitat.

Després, ens vam reunir en grups i se'ns va lliurar una cistelleta, on havíem de col·locar un símbol que reflectís l'obediència en el P. Tous i en la M. Remedio.

Dijous, 6 d'agost

L'afirmació de Jesús: “El meu aliment és fer la voluntat del meu Pare” ens convida a reavaluar les nostres prioritats. Ens desafia a buscar un “aliment” més enllà del físic, que transcendeixi les limitacions temporals i ens connecti amb la vida eterna que Jesús va venir a oferir.

Aquest va ser el contingut de la pregària del matí. I ens vam preguntar: com nodreixo la meua ànima perquè sigui cada dia obedient a l'Amor?

A continuació, vam posar en comú les reflexions que havien sorgit en els grups el dia anterior, a partir dels exemples d'obediència del P. Tous i de la M. Remedio. Les

aportacions van ser molt interessants, concretes i arrelades. Vam concloure aquest moment presentant les cistelles amb els símbols.

Tot seguit, vam dedicar un temps a aprofundir en les Constitucions pel que fa a l'obediència. Aquesta reflexió va culminar escrivint cadascuna en un post-it la resposta a la pregunta: on has de posar el focus per créixer en obediència?

La tarda d'aquest dia la vam dedicar a les Converses Espirituals, amb la pregunta: "L'Amor... a quina conversió et crida avui per ser més fidel en l'obediència?".

Divendres, 7 d'agost

Després d'haver invocat l'Esperit Sant i d'haver-nos adreçat a la nostra Mare i Pastora, vam posar en comú les conclusions de les Converses Espirituals del dia anterior.

La Mare General ens va adreçar unes paraules, exhortant-nos a reprendre els nostres compromisos d'obediència, segons la vida que hem abraçat.

Vam finalitzar el matí amb la pregària de cloenda, reprenent algunes reflexions dels temes tractats i compartint allò que cada comunitat s'emporta en la seva "maleta de l'obediència" com a compromís de fraternitat.

Aquest bell moment va tenir el seu punt final prestant obediència a la Suprema Abadessa, la nostra dolça Pastoreta, Mare fidelment obedient, perquè Ella orienti les nostres prioritats segons el voler de Déu, com també ho van fer Francesc, Clara, el Pare Tous i la Mare Remedio.

Podem concloure aquesta síntesi amb una paraula: GRÀCIES!

Han estat unes jornades de veritable trobada amb les germanes, compartint des del més profund del nostre ésser, des del nostre "pou", on flueix la vida de Déu en cadascuna, des dels desigs més profunds de fidelitat, tot i saber-nos fràgils i vulnerables.

La presència de la nostra Mare i Pastora ens ha embolcallat des del primer dia fins al comiat. El seu "faci's" és el millor exemple d'obediència al Pare que podem contemplar i imitar. Així mateix, els exemples dels nostres guies espirituals són llums que il·luminen els senders de la nostra vida consagrada per ser "humilment obedients a l'Amor".

Gràcies, també, a cada germana participant per la seva disponibilitat i la seva obertura, que han fet possible el bon clima de pregària, reflexió i compartir fratern durant la trobada.

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	---

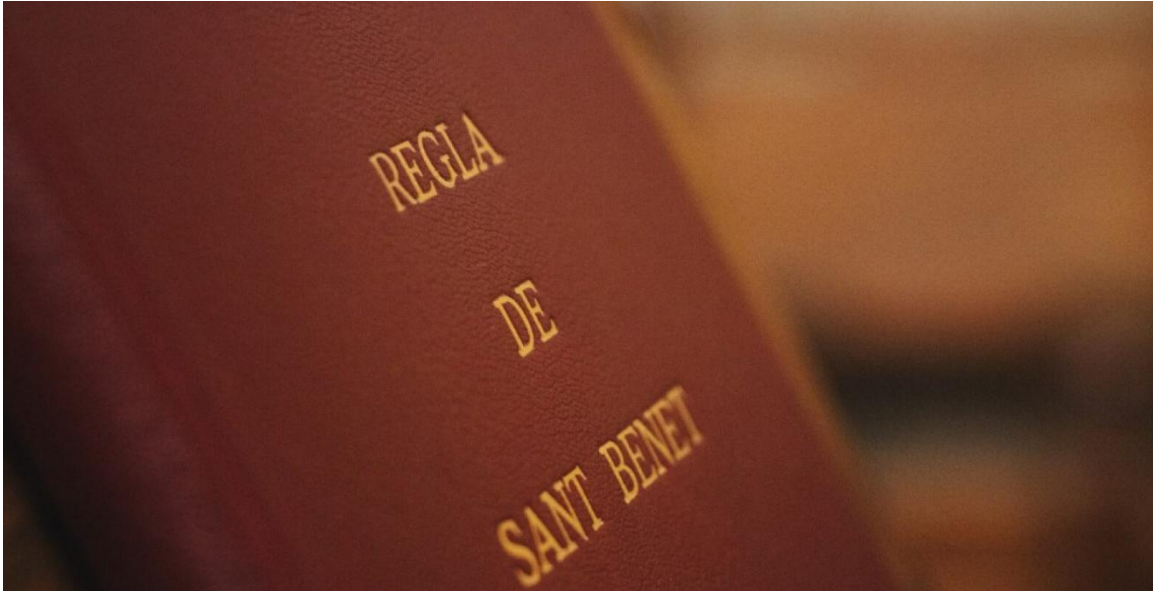
I, com es va expressar en la posada en comú del darrer dia: “Moltes gràcies al Consell General per tota l’entrega, dedicació i riquesa oferta aquests dies”.

Per tot això, ens unim en un cant de lloança a Déu:

Lloat sigueu, Senyor meu, pel do de les germanes!

Lloat sigueu, Senyor meu, pel do de la vocació de Caputxines de la Mare del Diví Pastor!

ANNA RAGON: «LA VIDA ESPIRITUAL NO ÉS UNA CURSA: HI HEM D'ARRIBAR TOTS JUNTS»

AGÈNCIA FLAMA | 8 de setembre, 2026

La Regla de sant Benet, escrita al segle VI, continua oferint un camí de recerca espiritual enmig de les inquietuds del món actual. És el punt de partida de la VII edició del [curs sobre la Regla de Sant Benet](#), que començarà el 26 de setembre a Montserrat i s'allargarà fins al maig de 2027. La proposta combina trobades presencials, treball personal, lectura de la Regla, salms i pregària, i està oberta a persones sense coneixements previs d'espiritualitat benedictina.

[Continua llegint aquí](#)

EL MIRACLE COMMEMORA 125 ANYS DE PRESÈNCIA DELS MONJOS DE MONTSERRAT

AGÈNCIA FLAMA | 1 de setembre, 2026

El Santuari del Miracle commemora aquest 1 de setembre el 125è aniversari de l'establiment de la comunitat de monjos de Montserrat al monestir del Miracle. L'1 de setembre de 1901, els benedictins van prendre possessió del nou monestir, iniciant una presència que es manté encara avui **al santuari del municipi de Riner**, al Solsonès.

[Continua llegint aquí](#)

L'ESCOLA PIA SARRIÀ ACOLLIRÀ LA GRAN FESTA LÚDICO-ESPORTIVA DE LA CAMPANYA SOLIDÀRIA PIA&GO

ESCOLA PIA | 1 de setembre, 2026

Ja tenim lloc de celebració per a la festa solidària més emblemàtica d'Escola Pia de Catalunya. L'activitat lúdico-esportiva de la campanya solidària PIA&GO tindrà lloc el 8 de novembre a l'**Escola Pia Sarrià** i està organitzada per les sis escoles d'Escola Pia que hi ha a Barcelona: Balmes, Luz Casanova, Nostra Senyora, Sant Antoni, Sant Miquel i Sarrià.

Les magnífiques instal·lacions de l'escola ubicada al districte de Sarrià-Sant Gervasi seran el punt de trobada de totes les famílies que aquell diumenge vulguin passar una estona agradable **contribuint a una bona causa**: fer que infants i joves en situació de vulnerabilitat econòmica puguin accedir a activitats extraescolars i de lleure fora de l'horari lectiu.

La jornada comptarà amb un munt de **propostes per a totes les edats**: tallers, música, animació, botiga solidària i moltes activitats esportives (bàsquet, pàdel, futbol...) que anirem coneixent. Serà una festa oberta a tothom que també comptarà amb el tradicional dinar solidari.

El 15 de setembre s'obriran les inscripcions, que com és tradició inclouran una samarreta amb disseny exclusiu PIA&GO.

LEIOA ACULL LA TROBADA DE CLARETIANS MENORS DE SEIXANTA ANYS DE LA PROVÍNCIA

CLARETIANS | 31 d'agost, 2026

Trenta-dos missioners claretians de la Província de Sanctus Paulus, tots ells menors de 60 anys, es van reunir del 23 al 26 d'agost a [Atalaia Claret](#) (Leioa, Biscaia) acompanyats pels membres del [govern provincial](#). Provenien de les diverses comunitats d'Euskal Herria, Catalunya, França i Itàlia que conformen la nostra província amb l'objectiu de celebrar junts la fe, gaudir de la fraternitat i reflexionar sobre la Missió de la Província, atesa la responsabilitat especial que aquest col·lectiu té en el seu present i futur. La diversitat d'origens —fidel reflex de la fisonomia actual de la Província— va ser des del primer moment una riquesa palpable.

La celebració de l'eucaristia i les pregàries de laudes i vespres han anat acompanyant aquests dies. Preparades per persones de les diferents comunitats, han estat reflex de la diversitat de llengües i sensibilitats.

Després d'un primer moment de compartir en grups les diverses històries i situacions personals, es va passar a presentar la realitat de la província: persones, comunitats, obres apostòliques i economia. Això va ajudar a conèixer millor el conjunt d'una comunitat provincial força plural i relativament jove, ja que va iniciar el seu camí el gener del 2020.

Posteriorment es van presentar els reptes que la realitat d'Europa planteja a la missió claretiana i com el projecte missioner de la Província hi respon, amb la seva lectura de la realitat, prioritats, opcions, destinataris preferents i plataformes estratègiques. Un treball per grups hi va aprofundir avaluant com s'està duent a terme aquest projecte a cada comunitat i plataforma.

En connexió amb això, es va reflexionar sobre la cultura vocacional que cal conrear per afrontar el repte important que ens presenta el context europeu: com treballar perquè hi hagi persones que responguin a la crida de Déu, especialment la crida a la vida missionera en la nostra Congregació.

Una part important de la trobada va ser donar a conèixer els projectes apostòlics que es duen a terme a l'entorn on va tenir lloc: l'escola [Askarza Claret](#) (Leioa) i la Fundació [Claret Enea](#) (Bilbao). El P. Eduardo Madrazo, responsable de pastoral de l'escola, va explicar el plantejament pastoral global i les iniciatives que es duen a terme dins l'horari escolar: els oratoris, campanyes, celebracions... Així mateix, va compartir les interessants propostes que s'ofereixen en horari extraescolar: colònies i campaments, catequesi d'infants i adolescents, de famílies, grups de fe, celebracions eucarístiques dominicals per al conjunt de la comunitat, etc.

Els participants de la trobada també van comptar amb l'interessant testimoni de la Nagore, la Miren i la Natalia, tres laiques pertanyents al [Moviment de Seglars Claretians](#); ja que a Askarza i Bilbao hi ha un bon grup d'aquest moviment molt implicat en l'escola i en la pastoral social. Va ser molt enriquidor conèixer el seu testimoni personal, així com l'organització del moviment i sobretot l'esperit claretian que l'anima.

Pel que fa a la Fundació Claret Enea, els participants de la trobada es van desplaçar a Bilbao per conèixer aquest important projecte social impulsat pels Missioners Claretians i en el qual participen també els Seglars Claretians. Pilar Maroto, responsable de l'àmbit de la formació i seglar claretian, va anar mostrant l'edifici i informant sobre els diversos serveis que s'hi duen a terme i sobretot sobre l'esperit cristià i claretian que els anima. És un gran exemple de missió compartida entre la comunitat claretiana i els laics implicats. Gràcies als diversos serveis, persones sobretot emigrants que arriben —la majoria de vegades sense papers ni allotjament i sense saber la llengua— són acollides i acompanyades en les seves diverses necessitats fins a assolir una autonomia suficient: menjar, allotjament, formació, vida de família, espiritualitat... Ho va corroborar el testimoni d'un noi i una noia que havien passat pel centre.

L'últim matí, es van compartir en petits grups i en plenari els fruits que cadascú havia recollit, així com algun compromís a dur a terme i un missatge per enviar al conjunt de la Província. L'eucaristia final, presidida pel Superior Provincial, P. Juan Martín Askaiturrieta, va ser l'ocasió privilegiada per donar gràcies a Déu pel que s'ha

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	---

viscut, enfortir la comunió fraterna i demanar forces per assumir la important responsabilitat que correspon al col·lectiu jove en l'esdevenir de la Província.

De la trobada cal destacar també el gran ambient fratern, ple de bon humor i alegria, fomentat per les activitats lúdiques de la nit. L'àpat fraternal va posar el colofó a una trobada valorada molt positivament.

L'ORDE DEL CARMEL CELEBRA UN DEFINITORI EXTRAORDINARI A MÈXIC

CARMELITES | 31 d'agost, 2026

El dilluns 31 d'agost a Ciutat de Mèxic, comencen les sessions del Definitori Extraordinari de l'Orde dels Carmelites Descalços, una trobada important per a la comunió, la reflexió i el discerniment. Presidits pel superior general P. Miguel Márquez, els responsables de les diferents circumscripcions compartiran la realitat que viu l'Orde en diferents parts del món i incidiran en alguns dels principals reptes per a la seva vida i missió. Per la nostra Província Ibèrica de Santa Teresa de Jesús hi assisteix el superior provincial P. Francisco Sánchez Oreja.

Les sessions, que s'allargaran fins el dia 9 de setembre, contemplaran temes relacionats amb la formació, el servei, les estructures de govern i les relacions en general. També es tractaran altres aspectes com la cooperació missionera, la gestió econòmica, la revisió de la Ratio institutionis, l'Orde Secular dels Carmelites Descalços (OCDS), les visites canòniques, la postulació, la litúrgia, els arxius i la documentació, així com la comunicació i els mitjans de comunicació.

L'EXPERIÈNCIA DE LA GNA. GEMMA EN EL SIMPOSI DE RELIGIOSES TEÒLOGUES A NEMI: «OBRIM GRANS HORITZONS EN ELS QUE TOTS I TOTES CAPIGUEM»

UISG | 31 d'agost, 2026

Del 30 de maig al 7 de juny de 2026, algunes religioses teòlogues procedents de diferents continents i congregacions es van reunir a Nemi (Itàlia) per a teixir xarxes i posar els seus coneixements teològics al servei de la vida consagrada.

La gna. Gemma, que va participar en el Simposi, ens comparteix la seva experiència.

En un món marcat per la guerra i la violència, Quina aportació pot oferir la teologia elaborada per les dones consagrades?

A veure, primer hem d'aconseguir que les dones consagrades fem teologia que es vegi, i després jo crec que podem obrir moltíssims camins que toquen de peus a terra i que palpen realment la realitat de la vida, tant en l'alegria com en el sofriment.

Quins són els principals desafiaments que l'Església està cridada a afrontar per a donar testimoniatge de l'Evangelí en una societat secularitzada i fragmentada?

Jo visc a Europa i, per tant, és una societat efectivament molt secularitzada, encara que amb un retorn a l'espiritualitat en general, però també és una societat molt polaritzada, en la que interessa moltes vegades continuar polaritzant, continuar

dividint, i jo diria que el que podem aportar és un missatge de comunió, de sinodalitat, una mica a l'estil del Papa Lleó XIV, d'asseure'ns a la mateixa taula, diferents, però units. Hem de trencar aquesta qüestió, que també se'ns ha ficat dins en les comunitats, de dividir.

Sumarem i recuperar certes paraules que jo sempre dic que les hem, o el món, però també nosaltres, les hem esborrat del mapa. El tema de la comunió, de la pau, de l'esforç, dels valors i de la humilitat. Cal ser molt humil per a tornar a asseure'ns totes i tots i compartir allò que pensem sense por i sense caure en la tirania del pensament únic.

Si pogués donar un missatge a les líders de les congregacions en nom de les dones consagrades, Quin seria?

El missatge que jo dirigiria a totes les congregacions i, sobretot, a les superiores majors, i superiors també, majors, és formació, formació i formació. Formació teològica, formació en ciències religioses, però també formació civil. No podem estar en el món, dialogar amb el món amb uns nivells de formació d'anar per casa, baixets.

Per tant, cal apostar per la formació, cal invertir en formació, ens agradi o no, i cal perdre la por d'invertir, però després, què passa? Si passa alguna cosa que no volguéssim, tenim una cristiana, un cristià, ben format en el món.

Si aquest Simposi estigués representat per una imatge o una icona, quin seria?

Per a mi, la imatge és molt clara, i més en el lloc que som aquí, en Nemi, amb aquest paisatge, crec que és un moment d'obrir camins i d'obrir horitzons. Per a mi, aquesta és la imatge. Sortim de les bombolles que a vegades ens muntem i obrim grans horitzons en els que tots i totes capiguem i trenquem una mica, a vegades, esquemes rígids, horitzons i grans horitzons.

Quina importància té per a vostè un Simposi com aquest, que reuneix teòlogues de tot el món?

Per a mi, la importància d'aquest simposi és realment no sentir-te sola. Moltes vegades estem en llocs de missió, en països, jo vinc de Catalunya, a Espanya, en què a vegades un es pot sentir molt sol treballant en aquest terreny, i és una manera de veure que no estàs sola, que hi ha gent que pensa i lluita pel mateix, que potser el té encara pitjor, i dius, hi ha uns altres que pensen com jo, i això també dóna molt ànim i molta força.

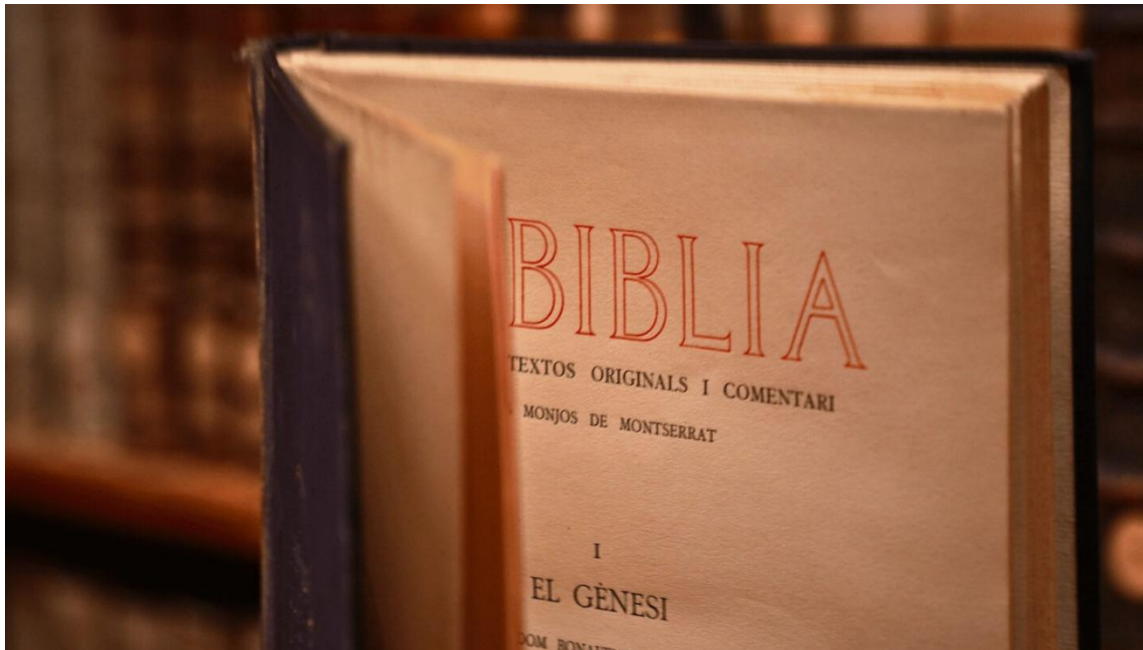
El papa Lleó visitarà pròximament Espanya. Per a vostè, com a teòloga espanyola, Quin significat té aquesta visita?

Em fas una pregunta que m'arriba molt, perquè estem a punt de rebre al Papa, i perquè acabo de publicar un llibre sobre el Papa que resumeix el que m'estàs preguntant. El llibre es diu El Papa frontissa, i crec que el Papa realment és una frontissa, una frontissa és un element que no es veu, molt discret, però sense ell les portes no s'obren. El Papa obre portes, construeix ponts, busca maneres que ens trobem, d'unir, no de dividir, i a Barcelona, sobretot, veurem dues imatges potents.

Per a mi és la bellesa i la pobresa o la vulnerabilitat. La bellesa i la potència de la Sagrada Família i de Montserrat, i la pobresa o la vulnerabilitat de visitar una presó o una parròquia en un barri molt cèntric i bastant vulnerable a Barcelona, i això fa que el Papa ens mostri que hi ha diferents camins per a trobar a Déu i que en els dos camins hem d'estar.

100 ANYS DE LA PUBLICACIÓ A MONTSERRAT DEL PRIMER VOLUM DE LA BÍBLIA, FRUIT DE LA MIRADA BIBLISTA DEL P. BONAVENTURA UBACH

ABADIA MONTSERRAT | 31 d'agost, 2026

Aquest 2026 fa cent anys que es va publicar a Montserrat el primer volum del que acabaria sent la Bíblia Gran, una traducció al català de la Bíblia, amb la publicació del Gènesi, a càrrec del P. Bonaventura Ubach.

Aquest primer volum va ser el preludi de fins a sis volums escrits pel mateix P. Ubach –L'Èxode-El Levític (1927), Els Nombres-El Deuteronomi (1928), El Gènesi (Volum il·lustrat) (1929), El Psalteri (1932), L'Èxode-El Levític (Volum il·lustrat) (1934) i I i II de Samuel (1952), que acabarien conformant un conjunt de 25 volums de text publicats entre 1926 i 1954, juntament amb altres tres d'imatges, d'on sorgiria la Bíblia Gran, publicada el 1970 i que va representar una de les traduccions de la Bíblia més exhaustives fetes mai en català.

En aquesta traducció s'hi va veure plenament avocada la voluntat del seu impulsor en favor del rigor teològic, filològic i una exuberant il·lustració fotogràfica.

El G. Xavier Caballé parlava de la mirada biblista del P. Ubach en l'article que la revista Serra d'Or va publicar en l'efemèride el passat mes d'abril, destacant

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	---

que *«fou ell qui, a partir del coneixement directe de les llengües originals, del contacte amb els territoris bíblics i de l'experiència acumulada a Orient, va posar les bases intel·lectuals i metodològiques d'una traducció concebuda no com un exercici literari, sinó com una empresa rigorosa, col·lectiva i eclesial, fidel als textos hebreus, arameus i grecs»*.

EL ROSARI DE TORXES DONA INICI A LA NOVENA DE LA SERRA

AGÈNCIA FLAMA | 31 d'agost, 2026

Montblanc ha començat a viure amb intensitat creixent els dies previs a les Festes extraordinàries de la Serra 2026. El passat divendres 28 d'agost al vespre, el tradicional **Rosari de Torxes** va obrir formalment la novena dedicada a la Mare de Déu de la Serra i va convertir els carrers de la vila en l'escenari d'una de les primeres expressions col·lectives de devoció d'aquestes celebracions.

[Continua llegint aquí](#)

Foto: Parròquia de Santa Maria de Montblanc. La comitiva, durant el recorregut per Montblanc.

EXERCICIS ESPIRITUALS PER A JOVES A LA CASA MARE DE LA CONSOLACIÓ: ATURAR-SE I ESCOLTAR LA VEU DEL SENYOR

BISBAT TORTOSA | 27 d'agost, 2026

«És gent jove que treballa i està superocupada. Aquest és un espai per aturar-se un moment, plantejar-se la vida d'una altra manera i viure des d'un altre context». La germana de la Consolació **Rosy Treviño** defineix així l'experiència que està vivint un grup de xiques que ha reservat uns dies de les seves vacances per fer Exercicis Espirituals a la Casa Mare de la congregació, a Jesús-Tortosa, del 26 al 30 d'agost. La religiosa, juntament amb la germana **Toñi Cabello**, s'encarrega d'acompanyar-les durant aquests dies de pregària i reflexió.

Aquest recés porta per lema «**Tornar a l'origen**», posant el focus en l'Any Carismàtic que viu la Consolació pel **150è aniversari de la mort de Santa Maria Rosa Molas**. «Dedicar un temps a la pregària i al camí interior al lloc on està la tomba de la mare fundadora fa que sigui una vivència més profunda», assegura Toñi Cabello. La germana també destaca que l'alberg de la Casa Mare està especialment adaptat per poder fer moments de silenci: «Hi ha capella, habitacions individuals i un jardí per passejar. L'ambient afavoreix un clima de pregària, d'intimitat i de reflexió».

Durant aquestes jornades, se segueixen els Exercicis ignasians, però adaptats a gent jove que comença a tenir experiència en fer pregària personal. «Són **quatre**

dies intensos de dedicar-nos sols a la pregària, tant de manera conjunta com individualment. També participem cada dia en l'Eucaristia. Al matí i a la tarda tenim moments de trobada per orientar les reflexions. Després, les participants van fent la seva meditació personal», exposa Rosy Treviño. La germana afegeix que, en aquest context, també és molt rellevant l'acompanyament: «Nosaltres les acompanyem perquè puguin compartir el que van fent i no vagin soles en aquest camí»

Desconnexió i espiritualitat

La Consolació organitza aquests Exercicis Espirituals anualment i els ofereix a **xics i xiques d'entre 18 i 35 anys**, estiguin o no vinculats a la congregació. Enguany, aquesta cita ha aplegat quatre participants del moviment Consolació per al Món (COM), vingudes de Madrid, Castelló, Vila-real i Onda. **Verónica**, metgessa resident, s'ha sumat per primera vegada a aquesta proposta. «Fer Exercicis és més difícil del que m'esperava. El mètode proposat per **Sant Ignasi de Loiola** està molt bé, però requereix un esforç per la nostra part. He vist que caldria reservar més temps per a Déu en el nostre dia a dia, a banda d'anar a Missa. Malgrat tot, m'ha agradat sentir aquesta dificultat i tenir uns dies per millorar aquests aspectes», comenta.

Verónica també apunta que, en haver-se aturat i haver deixat de costat el mòbil, s'ha adonat que anava bastant accelerada sense saber-ho. En aquest sentit, la germana Rosy Treviño posa èmfasi en la importància de **limitar l'ús de les pantalles** durant el recés: «Estàs aquí, però pots estar connectat a milers d'històries fora. Hem insistit que és un moment de pregària i que **és clau desconnectar** d'aquesta vida accelerada i hiperconnectada, tan plena de coses a fer que al final ens descentra. Les participants venen amb ganes, són gent jove saturada per un ritme de treball considerable. Per això són tan necessaris aquests espais que els permeten desconnectar i trobar una mica d'espiritualitat».

Com destaca Toñi Cabello, durant aquests dies les joves percebran la presència de Déu d'una manera més bonica i intensa. «Venen amb ganes de buscar. **M'agradaria que es trobessin amb el Senyor** i que el continuessin buscant cada dia. És important que no es quedin només amb un moment d'enamorament sobtat i puntual. L'espiritualitat ignasiana t'ajuda a veure a Déu en totes les coses, és una espiritualitat de les coses quotidianes», conclou.

UNITAT EN LA FESTA DE SANTA TERESA JORNET A LA LLAR DE SANT JOSEP

BISBAT D'URGELL | 27 d'agost, 2026

Festa grossa el 26 d'agost de 2026 a la Llar de Sant Josep per honorar santa Teresa de Jesús Jornet i Ivars, fundadora de la congregació que anima aquesta casa de La Seu d'Urgell on viuen prop d'un centenar de persones grans.

La unitat, que fa la força, va ser la nota destacada de la jornada per un dels residents, mossèn Evarist Vigatà. "Quin dia tan bonic!", exclamava Isabel Rosas, que viu a la casa des de fa gairebé dos anys. Una de les cinc religioses de la comunitat agraïa tot allò que es va poder compartir.

Banderes al jardí i ornaments a la casa indicaven des de primera hora del matí que aquest dimecres seria un dia especial. De fet, germanetes, residents, treballadors, famílies i voluntaris portaven dies enlestint els preparatius de la festa, pregant i treballant perquè tot sortís bé. Efectivament, les visites, activitats i un munt de detalls van contribuir a una celebració memorable.

Després d'un esmorzar excepcional amb xocolata desfeta i pa de pessic, avis i àvies, treballadors i totes les persones que formen la gran família de la Llar de Sant Josep van omplir a vessar la capella de la casa per a una missa solemne, presidida pel bisbe d'Urgell, Mons. Josep-Lluís Serrano, i concelebrada pel rector de la parròquia de St. Ot, Mn. Ignasi Navarri i altres preveres.

En l'homilia, el bisbe Serrano va convidar a viure l'obediència, la caritat i la paciència transmeses per santa Teresa Jornet, cadascú segons les seves circumstàncies. I va destacar la bellesa de "cuidar els cossos per a donar la vida eterna" i la importància de la "perspectiva transcendent" més enllà dels interessos materials. Un grup de cantaires de la Llar, vestits amb un uniforme especial per a la celebració i acompanyats per l'organista Sor Justina Muñoz, va posar música a la Missa des del cor de la capella.

A distància, van acompanyar espiritualment la celebració la superiora de la comunitat de les Germanetes dels Ancians Desemparats de La Seu d'Urgell, la Madre María Luisa, que gaudeix d'uns dies de vacances, i el capellà de la Llar de Sant Josep, Mn. David Codina, d'exercicis espirituals per a preparar la seva nova missió com a rector d'Escaldes-Engordany.

Després de l'Eucaristia, els cants van acompanyar les activitats del matí. Al migdia els homes i les dones es van aplegar excepcionalment al mateix menjador per a compartir un dinar festiu.

El descans i la pregària de la tarda van precedir un berenar al jardí de la casa amb jocs, balls i cants acompanyats per dos acordionistes.

A petició dels residents, el sopar va tornar a ser compartit pels homes i les dones, i va comptar amb una sorpresa de la Madre María Luisa: una empanada de la seva terra d'origen, Galícia.

Les converses animades i l'ambient alegre van tancar un dia intens en què el cansament i el dolor van il·luminar-se amb l'agraïment conjunt a santa Teresa Jornet pel seu inspirador lliurament als ancians.

ENTREVISTA A M. TERESA LLACH SOBRE LA PASQUA DE SANTA JOAQUIMA DE VEDRUNA

VEDRUNA | 27 d'agost, 2026

En l'aniversari de la mort de santa Joaquina, María Teresa Llach reflexiona en aquesta entrevista sobre com l'impuls d'educar, sanar i alliberar, tan present en Joaquina, continua bategant avui a la Família Vedruna.

[VÉS AL VÍDEO](#)

EMILI TURÚ, CONSULTOR DEL DICASTERI PER A LA VIDA CONSAGRADA: «VIURE LA INTERCULTURALITAT NO ÉS FÀCIL, PERÒ POT SER ALTAMENT PROFÈTIC»

AGÈNCIA FLAMA | 27 d'agost, 2026

El marista **Emili Turú Rofes**, nascut a Barcelona el 1955 i criat a Marçà, ha estat nomenat pel papa Lleó XIV consultor del Dicasteri per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica, juntament amb el també marista i ruandès Antoine Kazindu. El nomenament, anunciat per la Santa Seu el 6 d'agost, incorpora Turú a un grup de 15 nous consultors que acompanyen i assessoren el Dicasteri en la seva tasca al servei de la vida consagrada arreu del món. Turú, que coneix personalment el papa Lleó XIV «**perquè vam coincidir com a superiors generals alguns anys**», ha rebut el nomenament amb «una sorpresa total».

[Continua llegint aquí](#)

175 ANYS DEL VOT DE TARRAGONA DE LES RELIGIOSES DE MARIA IMMACULADA MISSIONERES CLARETIANES

CLARETIANES | 26 d'agost, 2026

La Catedral de Tarragona va acollir el passat 15 d'agost la commemoració del 175è aniversari del vot de Tarragona, un moment clau en l'origen de la congregació Religioses de Maria Immaculada Missioneres Claretianes. L'acte central va tenir lloc a la Capella de la Mare de Déu del Claustre amb una eucaristia presidida per l'arquebisbe Joan Planellas i reunint religioses de la congregació arribades de diversos països, encapçalades per la superiora general, la germana Priscilla Latela.

L'efemèride remet al 15 d'agost de 1851, quan la venerable Maria Antònia París, filla de Vallmoll, i quatre companyes, es van consagrar a Déu a la capella de la Mare de Déu del Claustre de la Catedral amb el compromís d'anar arreu del món sense separar-se. Aquell gest va ser la llavor de la futura congregació, erigida anys després a Santiago de Cuba amb el pare Claret com a home apostòlic que Déu havia promès a la mare París que l'ajudaria per a realitzar aquesta obra que tindria el 1855 com a any fundacional de la Congregació.

Durant la celebració, l'arquebisbe va destacar la vigència d'aquell "sí" generós i missioner, i va agrair els fruits que aquest compromís ha donat al llarg dels anys. La jornada es va cloure amb una pregària a la capella del Claustre, la renovació dels

vots de les religioses i la inauguració d'una placa commemorativa a la mateixa capella.

Com recalquen des de la Congregació, 'El Vot de Tarragona no parla només de travessar mars. Parla també de romandre unides. Perquè missió i comunió van néixer juntes aquell dia. I, 175 anys després, aquella promesa continua sent una crida: travessar també els mars que avui ens separen —les diferències, les distàncies, les ferides i les resistències— per continuar caminant junts, com a família, al servei del Regne.'

Una vetlla com a celebració avançada

El dia abans, a la Casa d'espiritualitat que la Congregació té a Reus, va tenir lloc una primera celebració: una vetlla de pregària que va transcórrer entre el Museu i la capella on reposen les restes de la Venerable Maria Antònia París. Allà, diverses missioneres juntament amb membres de la Família Claretiana, laics claretians, sacerdots de l'arxidiòcesi de Tarragona i altres religioses es van unir pregant i donant gràcies per aquests 175 anys.

A la nostra província, les Missioneres, que formen part de la Família Claretiana, tenen presència a Reus, Barcelona, Tremp, Roma i Ciampino.

TROBADA DE NOVICIS MERCEDARIS DE LES PROVÍNCIES D'ARAGÓ I CASTELLA

MERCEDARIS | 24 d'agost, 2026

Els dies del 19 al 22 d'agost ha tingut lloc la Trobada de Novicis Mercedaris d'Aragó i Castella en el Santuari de Sant Ramón Nonat. Ens hem reunit un total de **10 novicis i 6 religiosos** de vots solemnes procedents d'Espanya, Guatemala, Veneçuela, El Salvador, Colòmbia, Puerto Rico, Camerun, Burundi, Ruanda i el Congo.

Han estat dies de comunió, oració, fraternitat, aprenentatge i recreació, començant per la visita al Santuari de Sant Ramón Nonat, guiada pel P. Fra Joaquín Millán i acompanyada pels novicis de Sant Ramón. La visita al bressol de la nostra estimada Orde de la Mercè a Barcelona: la [Basílica de la Mercè](#), guiada pel P. Fra Rodolfo Lemus, i a la [Catedral de Barcelona](#), per la Lcda. Laia, on visitem el

Cor, la Cripta de Santa Eulalia, el retaule de la Fundació de l'Orde de la Mercè, la Sala Capítular, les Terrasses de la Catedral, entre altres.

Celebrem la Missa el divendres a la [Cova de Sant Ignasi de Loiola](#), a la ciutat de Manresa, i resem el sant rosari i vespres amb els monjos en el Santuari de la Verge de Montserrat.

El dissabte 22 d'agost, en la festivitat de la nostra mare de Déu Maria, Reina de l'Univers, hem finalitzat la trobada amb l'Eucaristia, presidida pel P. Fra José Ignacio Postigo, Superior Provincial de Castella, seguida de la foto de família i posterior esmorzar. A les 10.30 del matí ens hem acomiadat dels germans que tornaven a casa. Les celebracions litúrgiques han estat animades musicalment pels germans novicis de Castella i el seu ritme africà, i la recreació comunitària, molt ben preparada pels novicis de totes dues províncies.

Donem gràcies a Déu, a la nostra mare Maria i a l'Orde per la vocació religiosa mercedària. Continuem orant per les vocacions i la perseverança dels novicis i seminaristes.

COM EL SILENCI I LA CONTEMPLACIÓ DE LA NATURA ENS PODEN AJUDAR EN LA PREGÀRIA

ARQUEBISBAT TARRAGONA | 23 d'agost, 2026

Petites reflexions fetes durant i després de contemplar la natura i recollides en el quadern de vida personal.

...murmura en la nuesa del nostre temple intern,
un himne que és eco del teu silenci etern,
o tu que ets més enllà de les nostres paraules.
Màrius Torres

En iniciar un nou dia entre la foscor de la nit, amb l'espurna de les primeres llums del dia, el cos i l'esperit, dos companys inseparables, canten des del nostre interior embolcallats de silenci: «Obriu-me els llavis Senyor, i proclamaré la vostra lloança.»

El silenci, lluny d'idees i emocions, és el marc en el qual escoltem i som escoltats, mirem i som mirats. És l'àmbit en què l'Esperit pot revelar-se amb major claredat.

Així doncs, deixem que ressoni en el nostre interior el silenci contemplatiu en caminar per la muntanya o passejant per un prat, o contemplant un marge florit, o l'esclat de flor d'un balcó, mirant uns cims nevats, tot escoltant la remor del vent, el

cant matiner dels ocells, el parlar pausat i a voltes alterat dels mars... Perquè tot allò que ens ha estat donat gratuïtament ens ajuda a obrir el nostre interior i obre valors que ens acompanyen tota la vida.

La vida és un misteri digne de ser admirat i contemplat en tot el que ens envolta, ja que només per mitjà d'ella podem intuir la presència de qui per generositat ha volgut compartir tot l'univers creat amb la seva joguina preferida: l'home.

El contacte amb la natura aporta vida. Et sents part de la creació constant, plena de bellesa i de sentit, i aquest marc propicia que espontàniament hi sorgeixi una pregària viscuda, la recitació d'un salm: «Què és l'home, perquè us en recordeu? Què es un mortal, perquè li doneu autoritat?» (Sl 8). O el càntic de Daniel (Dn 3,57-88,56), o la recitació o lectura de la preciosa oració de Josep Maria de Sagarra en les paraules de comiat del seu llibre Els ocells amics. Són estones, moments, per adonar-nos que la vida interior és un tresor per descobrir en cadascun de nosaltres, per ordenar-lo, per cuidar-lo i vetllar-lo amb la més refinada sensibilitat i delicadesa, car és l'essència de tota vida.

El contacte amb la natura ens ajuda a tenir buits del tot necessaris. Buits per acollir quelcom que no necessita espai. Buits per acollir el que ens ha estat donat sense cap mena d'esforç, només per gratuïtat. Espai per poder podar els brots d'orgull, d'egoisme, de manca d'interès per l'alteritat, per objectes o situacions que ens envolten. Deixem que hi ressoni el silenci contemplatiu. Només en un espai no ocupat com el buit podem gaudir de tot allò essencial que no ocupa cap espai.

I, caminant, o simplement observant la bellesa d'un clavell, d'un arbre fruïter, d'una olivera, dels brots nous d'un lledoner... podem dir: «Senyor, sobirà nostre, que n'és, de gloriós, el vostre nom per tota la terra!» (Sl 8).

NOUS CONSULTORS DEL DICASTERI PER A LA VIDA CONSAGRADA: UNA PRESÈNCIA SIGNIFICATIVA DE LES DONES

UISG | 8 d'agost, 2026

El 6 d'agost de 2026, el Papa Lleó XIV va nomenar als nous Consultors del Dicasteri per als Instituts de Vida Consagrada i les Societats de Vida Apostòlica per al quinquenni 2026–2031.

La UISG acull amb alegria aquests nomenaments i, de manera particular, la presència entre els nous Consultors de diverses dones consagrades, entre elles Superiores Generals de congregacions membres de la UISG, juntament amb gna. Patricia Murray, CJ, ex Secretària Executiva de la UISG.

Entre les religioses nomenades es troben:

- Gna. Patricia Murray, CJ, ex Secretària Executiva de la Unió Internacional de Superiores Generals
- Gna. Chiara Lorenzato, Superiora General de les Germanes Clarisses Franciscanes Missioneres del Santíssim Sagrament;
- Gna. Maria Nirmalini, Superiora General de les Germanes del Carmel Apostòlic;

- Gna. María Rosaura González Casas, STJ, Pro-Directora de l'Institut de Psicologia de la Pontifícia Universitat Gregoriana de Roma;
- Gna. Mary (Makamatine) Lembo, Vicària General de les Germanes de Santa Catalina Verge i Màrtir;
- Gna. Maria do Disterro Rocha Santos, FCIM, Presidenta de la Conferência dos Religiosos do Brasil

La presència d'aquestes dones consagrades, procedents de diferents contextos geogràfics, culturals i carismàtics, representa una contribució significativa a la reflexió de l'Església sobre la vida consagrada. Les seves diverses experiències en el lideratge, la formació, la teologia, la psicologia i l'acompanyament de la vida religiosa podran enriquir el discerniment del Dicasteri.

Un servei de competència, escolta i discerniment

Els Consultors estan cridats a posar les seves competències i experiència al servei del Dicasteri, contribuint a la reflexió sobre les qüestions que afecten els Instituts de Vida Consagrada i a les Societats de Vida Apostòlica.

La pluralitat de les seves procedències i experiències eclesials expressa la riquesa carismàtica de la vida consagrada i la dimensió universal de l'Església. El seu servei adquireix una especial importància en un moment en el qual la vida consagrada està cridada a destriar noves formes de presència i missió i a afrontar, amb creativitat i fidelitat a l'Evangelí, les transformacions que travessen l'Església i la societat.

Per a la UISG, el nomenament de Superiores Generals pertanyents a la seva xarxa i de la gna. Patricia Murray, CJ, que durant anys va servir a la Unió com a Secretària Executiva, és motiu d'especial alegria. És també un reconeixement de la contribució que les dones consagrades continuen oferint a la vida i a la missió de l'Església a través de la seva experiència, competència i capacitat d'escolta i discerniment.

La UISG expressa la seva més sincera felicitació a tots els nous Consultors i els acompanya amb l'oració en aquesta nova responsabilitat, perquè el seu servei contribueixi a impulsar una vida consagrada cada vegada més evangèlica, sinodal i capaç de respondre als desafiaments del nostre temps.

CELEBRACIÓ DEL XIIIÈ CAPÍTOL GENERAL DE LES DOMINIKES DE L'ENSENYAMENT I.C.

DOMINIKES DE L'ENSENYAMENT | 1 d'agost, 2026

Sota el lema “Enviats per l'Esperit a les fronteres del món”, la Casa d'Espiritualitat Santa Ana d'Artieda ha acollit aquest mes de juliol el nou Capítol General de les Dominiques de l'Ensenyament de la Immaculada Concepció (DEIC). Aquest esdeveniment ha constituït un temps intens de trobada, pregària i discerniment comunitari, orientat a analitzar el present de la Congregació i traçar les línies d'acció per als pròxims quatre anys.

Les germanes capitulars van iniciar la trobada el 6 de juliol amb uns dies de reflexió i silenci interior. Aquest espai de contemplació i escolta va permetre enfortir els vincles de fraternitat i disposar el cor per viure l'assemblea com una vertadera experiència de gràcia. L'obertura oficial de les sessions va tenir lloc el 8 de juliol amb la celebració de l'Eucaristia. Durant la sessió inaugural, la priora general, la germana Arantxa Sanz, va convidar les capitulars a afrontar aquest temps amb actitud de confiança, disponibilitat i esperança, obertes a l'acció de l'Esperit i compromeses amb la missió evangelitzadora.

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	---

En els dies posteriors, el Capítol ha anat alternant moments d'oració, reflexió, treball i assemblea. La presentació de la memòria de l'últim quadrienni va permetre fer un recorregut agraït per la vida de la Congregació en els diferents països on és present, Bolívia, Equador, Moçambic i Espanya, reconeixent la dedicació de les germanes i dels laics que comparteixen la missió educativa i predicadora en totes les seves presències comunitàries.

Les oracions de cada jornada han ajudat també a situar el discerniment en diàleg amb la realitat del món. La bretxa social, les migracions, la cura de la creació, la superficialitat, la indiferència, la polarització, la infància i adolescència amenaçada, destrucció del planeta els joves o els llenguatges que exclouen han estat algunes de les fronteres contemplades durant aquests dies. No es tracta només d'analitzar problemes, sinó de deixar que aquestes realitats interpel·lin la vida missionera de les comunitats i orientin les decisions que el Capítol està cridat a prendre. Un dels moments més significatius del Capítol va arribar el dimecres 15, amb la reelecció de la gna Arantxa Sanz com a priora general per al quadrienni 2026-2030. La notícia va ser rebuda amb una profunda alegria per les capitulars, que la van comunicar immediatament a tota la Congregació, unint les comunitats, les famílies i aquells que comparteixen el seu carisma dominicà a sumar-se a l'acció de gràcies i a l'oració per aquesta nova etapa.

L'elecció del nou Consell General va ser un altre moment molt emotiu que va tenir lloc l'endemà al matí, i va quedar constituït amb les germanes següents:

- Priora General: gna. Arantxa Sanz
- Vicària General: gna. Ercia Yanina Castillo
- Primera Consellera General: gna. Ana Lucía Paredes
- Segona Consellera General: gna. Marcia Lorena Mendieta
- Secretària General: gna. Maria Vinyet Estalella

Aquest nou Consell, per primera vegada, està format per germanes representants de les comunitats d'Espanya, del Vicariat (Bolívia i Equador) i de Moçambic. Un nou Consell per a un rostre congregacional que es va adaptant als signes dels temps i a allò que l'Esperit xiuxiueja constantment. La comunitat capitular convida tota la família dominicana, familiars i laics a unir-se en una acció de gràcies compartida i a acompanyar amb la pregària aquesta nova etapa d'atenció, lliurament i servei a l'Església.

ELS EXERCICIS ESPIRITUALS DE LA URC CONVIDEN A ESCOLTAR, PREGAR I DESCANSAR

URC | Agost, 2026

Del 27 de juliol al 2 d'agost, l'Abadia de Montserrat ha acollit la segona de les dues tandes d'exercicis espirituals organitzades aquest estiu per la Unió de Religiosos de Catalunya (URC). La proposta, conduïda pel P. Josep-Enric Parellada, OSB, ha reunit 27 religioses sota el lema «*Exercicis espirituals: un temps per escoltar, un temps per pregar i un temps per descansar*».

Tal com explica el P. Josep-Enric Parellada, el lema posa de manifest la relació inseparable entre aquestes tres dimensions: «L'escolta de la Paraula de Déu, que és el punt central dels exercicis espirituals, porta sempre necessàriament a la pregària. I la pregària, després de l'escolta, comporta també un temps de descans, tant a nivell espiritual com a nivell humà».

El descans, un espai de gratuïtat

Per aprofundir en aquesta proposta, el monjo benedictí recorda el passatge de l'Evangeli en què Jesús, després que els deixebles tornin de la missió, els convida a retirar-se a un lloc apartat per descansar. Una invitació que, segons assenyala, continua essent plenament vigent, ja que «tothom, a nivell espiritual i a nivell humà, necessita un espai de descans».

10 de setembre	HOREB 666	
----------------	---------------------	---

Els exercicis espirituals esdevenen així una oportunitat per aturar-se, escoltar la Paraula de Déu i redescobrir el valor de la gratuïtat en un món sovint marcat per la pressa i la productivitat. «En els exercicis espirituals no únicament ens exercitem pregant i escoltant la Paraula de Déu, sinó també disposant d'uns espais de gratuïtat, que és el que hauria de ser sempre el descans: un espai de gratuïtat i no d'eficiència», destaca el P. Josep-Enric.

Aquest estiu, la URC ha organitzat dues tandes d'exercicis espirituals a l'Abadia de Montserrat. La primera es va celebrar del 13 al 19 de juliol, conduïda pel P. Anton Gordillo, OSB, sota el lema «*Beneït sigui Déu: la pau i l'alegria interiors*». La segona, del 27 de juliol al 2 d'agost, ha estat guiada pel P. Josep-Enric Parellada, OSB, i ha girat entorn de l'escolta, la pregària i el descans.

A continuació, podeu veure el comentari del P. Josep-Enric Parellada sobre el contingut i el desenvolupament d'aquesta setmana d'exercicis espirituals.

[Veure el vídeo](#)

RECULL DE PREMSA

EL 9 NOU.CAT

Un pla de millores per al santuari de Puiggraciós

RIPOLLÉS DIGITAL | 5 de setembre, 2026

Un grup d'estudiants d'Arquitectura de la Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) ha detectat a través d'un treball de la carrera esquerdes i diverses deficiències a l'edifici del Santuari de Puiggraciós, al terme de Figaró. Els...

[Continua llegint aquí](#)

betevé

Projecte Ítaca: de la sida dels 90 a la reintegració a Barcelona

BTVÉ | 27 de juliol, 2026

Al cor del barri Gòtic, el carrer Ample acull des de l'any 1990 una iniciativa que ha esdevingut un pilar fonamental en l'atenció a les persones en situació d'exclusió social severa. Es tracta del **pis d'inclusió Ítaca**, un espai que va néixer amb la finalitat humanitària d'oferir un final digne a aquelles **persones que, als anys 90, afrontaven la solitud de la mort a causa de la pandèmia de la sida.**

[Continua llegint aquí](#)

L'Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses compra l'edifici de les Vedrunes

RIPOLLÉS DIGITAL | 24 de juliol, 2026

Feia anys que l'Ajuntament de Sant Joan de les Abadesses intentava adquirir l'edifici de la pujada de les Monges, on antigament hi havia hagut les Vedrunes. Finalment, després de diverses ofertes rebutjades, s'ha arribat a un acord per una xifra propera als 200.000 euros i l'espai passarà a ser de titularitat pública. Es tracta d'un immoble molt ben situat i enganxat a la biblioteca. **«És un edifici cèntric, conegut per tots, adossat a l'edifici Duran i Reynals de la Fundació Espona, on ara tenim la biblioteca. Una biblioteca que ampliarem. Pretenem que tot aquest espai sigui públic i aculli activitats socials i culturals. Tenia tot el sentit del món acabar de comprar aquest últim espai»**, explica Ramon Roqué, alcalde de Sant Joan de les Abadesses.

[Continua llegint aquí](#)

Foto: L'edifici de les Vedrunes a Sant Joan | Martí Palau

 VOLS MÉS INFORMACIÓ?

Informa't a les xarxes socials de la Unió de
Religiosos de Catalunya

[@ReligiososCat](#)

[@ReligiososCat](#)

[Unió de Religiosos de Catalunya](#)

Plaça d'Urquinaona, 11, 2n 2a
08010 Barcelona
+34 93 302 43 67
urc.info@gmail.com
www.urc.cat